

geringen, der sikrer sig det fulde herredømme over regionernes indtægter.

Nu vælger man en lovbestemt model med en uigennemsiagtig kommunal medfinansiering, hvor kommunerne skal betale et bidrag, hver eneste gang deres borgere er i berøring med det regionale sundhedssystem. Det betyder, at der hvert år skal foretages 60-70 millioner posteringer som grundlag for de regninger, der løbende skal sendes fra regionerne til kommunerne som betaling på sundhedsområdet. Et bureaukratisk system, som er umuligt for kommunerne at kontrollere og gennemskue. Alle uvildige sagkyndige har advaret mod systemet og frygter, at det kan medvirke til en ringere betjening af borgerne og forhindre en hensigtsmæssig udvikling af sygehusområdet. Regeringen på sin side har erkendt, at der ikke er foretaget nogen form for egentligt forarbejde som baggrund for modellen, og at man ikke kan pege på lignende modeller i udlandet som baggrund for forslaget.

Dertil kommer, at det bidrag, som skal betales af kommunerne, kraftigt vil forstærke de økonomiske uligheder mellem kommunerne. Med baggrund i de oplysninger, som regeringen har afgivet under udvalgsbehandlingen, vil fordelingen af sundhedsbidragene på de enkelte kommuner betyde, at »fattige kommuner« med et lavt skattegrundlag kommer til at betale op til mere end dobbelt så meget som »rige kommuner« målt som andel af skatteudskrivningen. Hermed tilføjes endnu en ulighed, som skal løses i den finansierings- og udligningsreform, som regeringen først vil finde en afklaring på i 2006.

Endvidere har regeringen bebudet, at der skal udskrives en ny statslig sundhedsskat på 8 pct., og indtægterne herfra skal fordeles mellem regionerne ud fra nogle såkaldt objektive kriterier. De kriterier, som regeringen og Dansk Folkeparti fastlægger, vil bl.a. indebære, at den nye Hovedstadsregion over de kommende år skal gennemføre besparelser på over 450 mio. kr. inden for sundhedsområdet for bare at dække den manglende indtægt. Hvilke yderligere problemer denne model medfører, har mindretallet meget lidt overblik over, da regeringen ikke har kunnet fortælle om de enkelte regioners økonomiske udgangspunkt med aktiver og passiver, herunder den gæld, som regionerne skal forrente og tilbagebetale med den økonomi, som de får til rådighed. Endelig kender ingen resultatet af de

kommende DUT-forhandlinger (den økonomi, der følger med opgaven), som med de omfattende omflytninger vil få ekstraordinær stor betydning for både kommuner og regioner.

Tilsvarende problemer og usikkerheder tegner sig på udviklingsområdet. Også her sættes regionerne i en statslig spændetrøje, der kan forhindre, at de sammen med kommunerne kan blive den dynamo og den drivkraft, som er så nødvendig for at skabe en regional udvikling i alle dele af landet.

Selv i de situationer, hvor kommunerne sammen med en region er enige om behovet for et større kommunalt bidrag til den regionale udvikling, vil regeringen forhindre en sådan aftale og beslægtede det øgede bidrag, som kommunerne betaler. Det er helt uforståeligt, hvorfor regeringen på den måde forsøger at forhindre en regional udvikling og et godt samarbejde mellem kommuner og regioner om at løse opgaven.

S, RV, SF og EL skal dybt beklage, at regeringen på intet tidspunkt har vist nogen reel åbenhed over for at drøfte en klogere og mere sammenhængende finansieringsmodel for regionerne. Regeringen har overhørt og afvist alle sagkyndiges råd og advarsler. Det gælder også de anbefalinger, som regeringens egen Strukturkommission fremkom med, hvor den stærkt opfordrede til, at folkevalgte i regionerne får ansvaret for egne indtægter for herigennem at sikre en sammenhæng mellem opgavernes varetæglse og det økonomiske ansvar.

Konklusionen må derfor blive: Der eksisterer intet forarbejde og ingen udredning, der kan begrunde regeringens finansieringsmodel. Der er intet kendskab til konsekvenserne af den foreslåede model. Alle sagkyndige, der har udtalt sig om forslaget, har kraftigt advaret mod forslaget – inklusive regeringens egen Strukturkommission.

På den baggrund vil mindretallet stemme imod forslaget ved 3. behandling.

Dette lovforslag er et led i den samlede strukturreform. S, RV, SF og EL har sammen og hver for sig afgivet deres mere generelle bemærkninger til den samlede strukturreform i betænkningen til lovforslag L 65. Der henvises hertil. Endvidere skal S og RV henvises til deres supplerende bemærkninger til finansieringen af sundhedsområdet, som er optrykt i betænkningen til lovforslag nr. L 74 (sundhedsloven).